

SEDEF KABAŞ

YANDIĞIN ATEŞ
YOLUNA IŞIK OLUR

DESTEK YAYINLARI: 1832

ANLATI: 46

SEDEF KABAŞ / YANDIĞIN ATEŞ YOLUNA IŞIK OLUR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Özlem Küskü

Son Okuma: Aslı Yalkut

Yazar Fotoğrafı: Ali Kabaş

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Tuğçe Budak Kılıç

Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal

Reklam ve Tanıtım: Selen Çavuşovalı-Işıl Ilgıt Şimşek

Destek Yayınları: Ekim 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-996-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

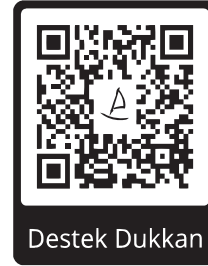
www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

SEDEF KABAŞ

**YANDIĞIN ATEŞ
YOLUNA IŞIK OLUR**

*Güç,
Güçlükten
Doğar...*

*Cumhuriyetimizin kurucusuna
ve onun neferlerine...*

“İkiyüzlülüğü” sadece madalyonda severim.
Madalyonun ön yüzü özgeçmişim, arka yüzü ise
bir başka özetim...

Dr. Sedef Kabaş kimdir?
Siyaset ve İletişim Bilimci, TV Programcısı,
Gazeteci-Yazar, Eğitimci-Danışman

Londra’da doğan, anne tarafından İzmirli, baba tarafından Mersinli olan Kabaş, çocukluk yıllarını İzmir Alsancak’ta ve İstanbul Yeniköy’de geçirdi. Yeniköy İlkokulu, Tarabya Dost Koleji ve Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü mezunudur. Üniversitede okuduğu yıllarda profesyonel tur rehberi eğitimini tamamladıktan sonra İstanbul özelinde ve Türkiye genelinde İngilizce dilinde karkartlı rehberlik yaptı. Rehberlik mesleğini televizyon programlarına paralel hafta sonları ve yaz aylarında çalışmak suretiyle 2008 yılına kadar aktif olarak sürdürdü.

Habercilik kariyerine 1992 yılında Power FM’de haber editörü ve spikeri olarak başlayan Sedef Kabaş, akabinde kazandığı Fulbright bursu ile ABD’ye gitti ve Boston Üniversitesi’nde Televizyon Haberciliği üzerine yüksek lisans yaptı. Bitirme tezi olarak *Ayasofya: Dini ya da Siyasi Sembol? (The Hagia Sophia: Religious or Political Symbol?)* konulu bir haber belgesel hazırladı. Mezuniyet sonrası uluslararası haber kanalı CNN Inter-

national'ın giriş sınavlarını kazandı. Kanalın Atlanta'daki haber merkezinde başta Ortadođu, Avrupa ve Balkanlar olmak üzere dünyanın pek çok bölgesi ile ilgili haber dosyaları hazırladı. "Almanya'da Türk Döneri" haberi ile 1998 CNN World Report / En İyi Ekonomi Haberi Ödülü'nü kazandı. Sedef Kabaş CNN International'da çalışan ilk Türk gazeteci unvanına sahiptir.

Türkiye'ye döndükten sonra NTV/Olay TV'de "Portreler", ATV'de "Dönence", TV8'de "Sesli Düşünenler", SKYTürk'te "Haber Ötesi", TRT2'de "Medya Medya", TELE1'de "Halk İçin Halk Adına" ve "Ufuk Ötesi" programlarını hazırlayıp sundu. Siyaset, ekonomi, medya, akademi, sanat ve spor dünyasının tanınmış isimleri ile gerçekleştirdiği araştırmaya dayalı röportajları nedeniyle uzun yıllar "*ekranların en iyi soru soran gazetecisi*" kabul edildi ve pek çok ödüle layık görüldü. YouTube - Sedef Kabaş TV'de siyaset ve ekonomiye dair sıcak gelişmeleri ele aldığı "Gündem", başarı hikâyelerini aktardığı "Sedefli Söyleşiler" programlarını hazırlayıp sundu. TELE1'de yayınlanan "Gazeteciler Masası" programının daimi yorumcularından biri oldu.

Kabaş, Akademi İstanbul, Boğaziçi Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Kültür Üniversitesi ve Kadir Has Üniversitesi'nde on yılı aşkın süre (2000-2010) öğretim görevlisi olarak çalıştı. 2006 yılında Marmara Üniversitesi Genel Gazetecilik Bölümü'nden *Dünyada ve Türkiye'de Söyleşi, Röportaj ve Soru Sorma Geleneđi* üzerine yazdığı tezle doktora derecesi aldı. 2007 yılında Sedef Kabaş Eğitim Koçluk ve Danışmanlık Şirketi'ni kurdu. Halen iş dünyasının liderlerine, üst düzey yöneticilerine iletişim koçluğu ve medya danışmanlığı yapmakta; Türkiye'nin önde gelen şirketlerine etkili liderlik, etkili iletişim, etkili konuşma, etkili sunum, medya ilişkileri ve ikna sanatı konularında eğitimler vermektedir.

Yurtiçi ve yurtdışındaki pek çok konferans, seminer, panel ve televizyon programında konuk konuşmacı olarak yer almakta, uzmanlık alanları olan siyaset, iletişim ve liderlik üzerine bilgi ve deneyimlerini paylaşmaktadır. Özellikle son yıllarda Türkiye'nin siyasi gündemine dair cesur ve net ifadeleri kamuoyunda geniş yankı uyandırmıştır. Ülkenin gidişatına yönelik taşıdığı endişeleri nedeniyle 14 Mayıs 2023 genel seçimleri için CHP'den milletvekili aday adayı olmuştur.

Bugüne kadar TV programcısı, editör, sunucu, ana haber spikeri, gazeteci, yazar, öğretim görevlisi, “master of ceremony”, kokartlı rehber, iletişim koçu, medya danışmanı, eğitmen, siyasi yorumcu, konuk konuşmacı olarak hizmet vermiş olan Dr. Sedef Kabaş aynı zamanda Yavuz'un annesidir ve kendisini “yaşam boyu öğrenci” olarak tanımlamaktadır.

Yayımlamış eserleri; *Sesli Düşünenler*, *Zamanı Dize Getirenler*, *İpek Dokulu Başarılar*, *Soru Sorma Sanatı*, *Muazzam Muazzam ve Hayatını Seçen Kadın*'dir.

Sedef Kabaş kimdir?

- Yalnız bir çocukluk geçirdi.
- 6 yaşına kadar babasını görmedi.
- Anne ve babasının sürekli tartıştığı sonra da boşandığı bir ev yaşamına şahit oldu.
- Babasının iflasları nedeniyle ailenin ekonomik sorumluluğunu erken yaşta aldı.
- Kendi başına okudu, kendi başına iş buldu.
- Defalarca işten atıldı ya da istifa etmek zorunda bırakıldı.
- Aynı anda en az iki üç işte çalışarak para kazandı.
- Canından öte sevdiği kardeşini kaybetti.
- Gazetecilik kimliğinden ötürü sayısız kez hâkim karşısına çıktı.
- Evine polis baskınları yapıldı.
- Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandı.
- İhanete uğradı. Yine ihanete uğradı ve yine...
- Boşandı.
- Oğlu için hukuk mücadelesi verdi.
- Özel bir çocuk olan oğlunun gelişimi için özel çaba harcadı.
- Oğlunun eğitimi için defalarca okul değiştirdi.
- Kaza geçirdi.
- İki büyük ameliyat geçirdi.
- Babasını kaybetti.
- Hükümet tarafından sürekli hedef gösterildi.

- Hakkında asılsız iddialar, ahlaksız iftiralar yazıldı.
- Sosyal medyada defalarca linç edildi.
- Hapsedildi.
- Yüz binlerce TL tazminata mahkûm edildi.
- Şirketine mali denetim yaptırıldı.
- Hakkında verilen beraat kararları bozdu.
- Muhafif siyasetçilerin muhalefetine uğradı.
- Kronik hastalığa yakalandı.
- Sağlık sorunları olan annesi ve oğlu ile yaşıyor.
- Hakkında yeni davalar açılmaya devam ediyor...

Daha sayayım mı?

Anlayacağınız nice hayat böylesi madalyon misali... Ön yüzlerde başarı, arka yüzlerde ıstırap hikâyeleri. Böylesi bir madalyonun benim gerçekliğimi de yansıttığını uzun zamandır paylaşmak, açık yüreklilikle “Ben de sizlerden biriyim” demek istiyordum... Çok düştüm... Çok ağladım... Çok canım yandı... Yine de öyle ya da böyle ayağa kalktım... Önce kör topal, sonra adım adım ve sonrasında koşar adım hayat yolculuğuna kaldığım yerden devam ettim... Pes etmemek için direndim... Herkesin hayatında vardır, kayıplar, acılar, hastalıklar, ekonomik zorluklar, ruhsal bunalımlar, yalnızlıklar... Hepsi birer yangın, hepsi çok yakıcı. Alevlere maruz kalmayan hayat var mı? Yandıkça pişiyor, yandıığımız ateşi yolumuza ışık kılabildiğimiz ölçüde bilgeleşiyoruz... *Zahmet olmadan rahmet olmuyor...* Acı çekmeyen olgunlaşmıyor, halden anlamıyor... Sadece yaşadıklarımı anlatmak değil amacım, her birimizin ortak hikâyelerine vurgu yapmak. Eziyetsiz yaşam yok, meziyet mücadele gücünde... Hayat ancak o zaman bize nimetlerini sunuyor...

Önsöz: Neden böyle bir kitap yazdım?

“Sebatsız sedef inci tutmaz...”

– Mevlana

Özgürlük, isyan ve devrim rüzgârlarının kasırgaya dönüştüğü bir yılda, dev kalabalıklar halinde öğrencilerin, işçilerin ve kadınların savaşa, ayrımcılığa ve otoriter yönetimlere başkaldırıp sokaklara döküldüğü, protesto gösterilerine katıldığı bir şehirde dünyaya geldim... Yani doğuştan rengini belli etmişti kaderim!

Uzulca mırıldanılan ninniler yerine meydanları gümbür gümbür inleyen “Koltuklar sizin, sokaklar bizim”, “Savaş sizi sonlandırmadan siz savaşı sonlandırın”, “Kadınlar da insandır”, “Eşit işe eşit ücret”, “Gençlik susmayacak” sloganları çınlamıştı bebek kulaklarımda... 1968 atmosferi ilk soluduğum hava, demokrasinin beşiği Londra ilk bastığım toprak olmuştu... Yani içine doğduğum dünyayı o dönemde sarpa saran “Mücadelen kadar özgürsün” direnişi, adeta ilahi bir elle minik ruhuma işlemişti öğretisini...

Demem o ki, hür doğdum, hür yaşarım. Özgür olmak, insanlık onurumu korumak, hak ve adalet için gerektiğinde savaşmak olağan olan; buna zincir vurmaya çalışan her çılgına önce şaşırıp sonra “Dur bakalım ahbab” demek görevim oldu. O “çılgınlar” kimi zaman iş ya da özel hayatımda, kimi zamanda siyaset dünyasında zuhur ettiler... İntikam, ihanet,

entrika, tehdit, linç, hapis... Nice bedeller de ödettiler... Ama yolunda ölürüm misali vazgeçiremediler...

Okumaya başladığınız bu kitap bir kadının, bir annenin, bir eğitmenin, bir gazetecinin, kimilerine göre artık bir aktivistin ama en çok ülkemiz için aydınlık, özgür, adil ve müreffeh bir gelecek mümkün inancını taşıyan sizlerden birinin farklı dönemlerde yaşadığı zorluklara, kayıplara, baskılara rağmen neden ve nasıl vazgeçmediğini anlatıyor...

Acıların tohumlarından mücadele filizi yeşerebilir, zorlukların karmasından umudun aydınlığı doğabilir inancıyla yaşadım. Üzölmek yerine üretmek, kedere teslim olmak yerine yola devam etmeyi tercih ettim. Yol demişken, dümdüz bir otobandan ziyade dolambaçlı ve engellerle dolu bir güzergâhtan bahsediyorum. İrili ufaklı çukurlar, ummadığın yerde karşına çıkan keskin virajlar, kestirme diye girip saplandığın çıkmaz sokaklar, kıyısına gelip aşağıya yuvarlanmaya ramak kalan dipsiz uçurumlarla dolu. Ama ilerledikçe nice nefes kesen manzaraya, yıllara meydan okuyan yol arkadaşlıklarına, huzurlu duraklara da denk geliyorsun. Mücadelenin mükâfatları da olmuyor değil elbette...

Hayatı bir maratona da benzetebiliriz. İyi olmak yetmiyor, dirençli de olmak gerekiyor. Başlangıçta depar atanların değil, azim ve kararlılıkla koşmaya devam edebilenlerin kazandığı bir yarış. Koş koş bitmiyor desen de, kasların acı verecek kadar gerilse de aldığın nefes genzini yakar hale gelse de, bir adım daha atacak halim kalmadı diye düşünsen de ve hatta bazen düşüp, yara bere içinde kalsan bile koşmaya devam ettiğin bir akış... *Hayat yarışında kazananlar vazgeçmeyenler oluyor... Ödülü hak edenler, ölümüne metanet gösterenlerden çıkıyor...*

Peki, sizinle paylaşacağım birbirinden farklı dönemlerde yaşadıklarım sadece bana ait hikâyeleri mi barındırıyor? Onca olayın tek öznesi ben miyim? Yoksa aslında başrolde olan sizler misiniz? Kitap boyunca *kendimi bir aracı kabul edip, özünde hepimizin yaşadığı ortak dertleri, hayatın inişli çıkışlı dansını sahnelemek istedim*. Kültürel çatışmalar, ekonomik zorluklar, siyasi baskılar derken her birimiz bu coğrafyada “survivor” şartlarında hayata tutunmaya çalışıyoruz. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi en temel hizmetleri bile alamayan ama buna mukabil neredeyse aldığı hava dahil vergi veren, felaket zamanlarında devletten yardım alması gerekirken devletin bağış talep ettiği IBAN numaralarına para gönderen, oy vermenin ötesinde oyların çalınmasından endişe duyduğu için seçimlerde oy çuvallarının üstünde bekleyen, hesap sorabilmesi gereken siyasi iktidar karşısında hesap veren konumuna düşen bir toplumun üyesiyiz. Cehenneme sokmazlar bizi... Yeterince yanmışsınız, cehenne mi zaten yeryüzünde epeyce yaşamışsınız diye...

Her güne tatsız haberlerle uyanmaya şerbetlendik, sorunlara çare bulma konusunda ister istemez pratikleştik, her türlü krizin yönetiminde mahirleştik, karanlık zihniyetlerin ülkeyi sürüklediği uçuruma siper olmayı vatan borcu bildik, “Yahu, nasıl bir döneme denk geldik!” deyip, sıklıkla kaderimize lanet ettik. Özetle bu kitap benim değil, hepimizin hikâyesi... İnsan insanın yurdudur,¹ derdini anlatmak çare bulmanın en kestirme yoludur. Bu kitap ile ortak tasaları kayda geçirip, yalnız olmadığımız hissini canlı tutmak istedim. Gelin, birbirimizin merhemi olalım dedim. Zorluklar

¹ Latince bir atasözü olan *Homo homini lupus* yani “İnsan, insanın kurdudur” sözü insana zarar verenin yine insan olduğunu ifade etmek için kullanılır. Bense “İnsan, insanın yurdudur” diyerek insana yardım edecek yine insandır anlamında kullanmayı tercih ettim.

karşısında geliştirmeye çalıştığım farklı bakış açılarını sizlerle paylaşarak “Siz de yapabilirsiniz, hatta daha da iyisi mümkün” duygusunu harekete geçirip, cesareti bulaşıcı kılmak ve mücadele gücümüzü dayanışma içinde artırmak temennisi ile kaleme aldım yaşadıklarımı.

Bu kitabı yazmamın bir başka nedeni ise bana çok sık sorulan sorulardır. Neden rahatımı bozuyorum? Hiç mi korkmuyorum, hiç mi çocuğumu düşünmüyorum? Neden tatlı su balığı taklidi yapıp ne suya ne sabuna oyunu oynamıyorum? Deli miyim neyim? “Kimse sana arka çıkmaz, kalırsın yapayalnız ortada” sözleri hiç mi gerçekçi değil? “Bunlar kör cahil, cahille savaşılmaz, kaç kurtar kendini” diyenler çok mu densizler? Son kertede “Öldürölmekten korkmuyor musunuz?” diye soranlar bile olmaya başladığına göre korku dağları epeyce sarmış, ihale bana mı kalmış, ben mi kurtaracakmışım koskoca memleketi? Bu soruların yanıtlarını yaşadıklarımın ışığında okuyacaksınız...

Güçlü bir direnç bir günde oluşmuyor; yaşamın zorlukları sizi yoğura yoğura bir kıvama getiriyor, sınavlar zorlaştıkça problem çözme yeteneğiniz geliyor, darbeler ağırlaştıkça mücadele kaslarınız güçleniyor... Şaşırıyorsunuz, korkmuyorsunuz, hatta savaşıyorsunuz diye böbürlenmiyorsunuz... Hayatın olağan akışı içinde kendi doğalında yapmanız gerekeni yapıyorsunuz... Ve sonra birileri çıkıp size “cesur yürek” diyor! Niye ki, olması gereken zaten bu değil mi? Deđerlerin, sezgilerin, kişiliğin sana başka bir yol işaret etmedi ki? Nasıl bir yol peki, benimkisi? O yol hangi adımlar sonrası beni dört metrekairelik bir hücreye kadar getirdi? Kendimle baş başa kaldığım 49 günlük hapisane sürecimde çocukluğumdan itibaren yaşadıklarımı süzgeçten geçirdim... Madem fiziksel olarak hareket alanım daral-